VOL. 114. NO. 5. MAY, 2022. 114. ÉVF. 5. SZÁM, 2022. MÁJUS

Evangéliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America Since 1908 Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

A NAINI ÉDESANYA – Lukács 7:11-17

Május hónap egyik legkedvesebb ünnepi alkalma az Anyák Napja. Könnyekig megható esemény ez, amikor Teremtő Istenünk szent parancsa szerint emlékezünk az édesanyák iránti gyermeki tiszteletre. Ez nyilván nem egy napra, hanem teljes életre szóló szent kötelesség. Vannak, akik túlzásba viszik, mások pedig elhanyagolják, vagy ellene szólnak, mert nem Isten szerinti a véleményük és az életük. Lelkünknek gonosz ellensége mindig arra igyekszik kezdettől fogva, hogy Isten örök igazságait is eltorzítsa, megrontsa. Teremtő Istenünk elrendelte, hogy az édesanya által adjon életet a gyermeknek, akit szíve alatt hord, saját testében táplálja amíg megszüli. A gyermek és Anya között életkapcsolat van. Nincs anya gyermek nélkül, sem gyermek anya nélkül! Isten az ő parancsának engedelmeskedőket áldásával jutalmazza. Anyák Napján a szeretet és gondoskodás kegyelmében megméretünk, szívünk és életünk megváltozhat.

Alapigénk egy Nain városbeli édesanyát tár elénk. A Szentföld ezen városának neve azt jelenti: kellemes, gyönyörűséges. Valószínű, hogy a hely, a kilátás miatt kapta nevét. Itt él az édesanya, akinek élete által a Szentírás fontos dolgokra tereli figyelmünket, melyek ünneplésünket és életünket meghatározzák. Sok édesanya élete nagyon is hasonlít az igénk-béli anya életéhez.

Egy névtelen Édesanya

Nem ismerjük nevét, mert nincs közölve. Azt feltételezhetjük róla, hogy egyszerű, talán szegény család lehetett. Ha gazdag, híres személy lenne, talán nevét is ismernők. Ennek ellenére köztiszteletnek örvendett, mert városából *„Nagy sokaság elkísérik..."*! (11.v) Vannak ma is névtelen édesanyák, akiket ismerőseik tisztelnek, nagyra értékelnek. Szerető Istenünk tudja nevüket is, gondoskodik róluk, hűségesen vigyázza életüket. Egyetlen névtelen sincs elfeledve Nála, valamennyiüket nagyra értékeli, és számon tartja. Ő téged is megvigasztal, és reménykedésre bátorít.

Egy özvegy Édesanya

Isten népéhez tartozik, Kánaánban él, nyilván maga is istenfélő. Ez nem kíméli meg őt a szomorú özvegységtől. A megfelelő időben Isten részére is rendelt hozzáillő segítőtársat, akivel házasságban élt. Békés, boldog házasságukat Isten a családi élet áldott gyümölcse szerint fiúgyermekkel ajándékozta meg. Istenfélő Izraelitákhoz méltóan nagyon örülhettek egyetlen fiúgyermeküknek. Nem tudjuk mennyit éltek a házasság szent kötelékében, vagy mennyit örvendhettek együtt kedves gyermeküknek. Az igei leírás arról értesít, hogy egyszer csak megakad családi boldogságuk, mert megözvegyül, mivelhogy a férjét elragadja a kegyetlen halál. A családapa és férj elvesztése gyászba borítja őt és fiát. Isten az árvák és özvegyek gondviselője gondot visel megsebezett életükre, és az Ő segítségével özvegyen ifjúvá neveli egyetlen fiát. Ő volt az özvegy édesanya jövőjének reménysége. Bár özvegy, de még sincs egyedül!

Egy összetört szívű Édesanya

Férjének elveszítése után, újra életére tört a szomorú gyász, a halál el ragadja tőle az immár ifjúvá serdült fiát. Nem csoda, hogy összetört szívvel, gyásztól földre sújtva sír. A nagy sokaság együtt érez vele, kíséri, ami némi enyhet jelenthet. Most mintha még az sem volna elég, hogy Izráel népe „Élők Házának!" (Beit Hákháj) nevezi a Temetőt. Ereje feletti terhe alatt roskadozik. Helyzete kilátástalan, de nem reménytelen! Isten ilyenkor is tud segíteni. Istenfélő, összetört szívű édesanya, ne add fel a reményt, mert biztos segítség van számodra Ónála!

folytatás a 3. oldalon

ÉDESANYÁM

Védelmet nyújt hő szíve, karja,
Jósága hibám eltakarja
Tanácsol, táplál, gondoz, szépít,
Hittel lelkemben oltárt épít.

Ha betegség támadja testem,
Imádkozva virraszt mellettem,
Orvoshoz megy, gyógyszert hoz, ápol,
Megfeledkezve önmagáról.

Figyelmeztet és tanít jóra,
Szent Igére, krisztusi szóra,
Nem fárad el javamat tenni,
Boldogságom, üdvöm keresni.

Édesanyám, szeretlek téged,
Hálám, hűségem tüze éget...
Sokáig élj, hogy legyen módom
Minden jóságod meghálálnom.

Az Úr áldjon, vezessen, védjen,
Hogy semmi baj soha nem érjen...
S kívánom, hogy végső óránk ha üt,
A mennyben is legyünk majd együtt.

Dénes Ferenc

A TARTALOMBÓL

English section - pages 8-9.
Rev. Richard Barta (1935-2022)
Anyáknapi írásaink
Gyülekezeti beszámolók:
Cleveland, Venice, Kárpátalja
Eszközül a Teremtő kezében -
Cserepka János életéből (3)
Elihú beszédei (Jók könyvéből)

Evangéliumi Hírnök
GOSPEL MESSENGER

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:
Send address changes to:

Evangéliumi Hírnök
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by the Hungarian Baptist Convention of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313) 382-3735
herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Gergely István, Püsök Dániel és Szabó István

Our address on the internet:
http://www.evangeliumihirnok.net
E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734) 284-7107
furbill@hotmail.com

* * *

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
11727 Breadfruit Ln.
VENICE, FL 34292
rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. ISTVÁN GERGELY
225 East 80th Street
NEW YORK, NY 10075
gergelyis@gmail.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
7379 Islington Ave.
Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN
pusokdaniel@yahoo.com

Titkár / General Secretary:
ISTVÁN SZABÓ
1346 Colyn Ave.
Murfreesboro, TN 37128
szaboek@sbcglobal.net

Pénztáros / Treasurer:
JÓZSEF KOVÁCS
13071 Orange St.
SOUTHGATE, MI 48195
joekovacs77@gmail.com

* * *

Q Press Graphic Design Studio
2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

MÁJUS

Kellene már és lehetne menni,
vinni a Jóhírt.
Ha tudjuk, tudja meg más is,
hogy él az Úr, Jézus föltámadott.
Lehetne és már kellene menni!
Ámde erőnk nincs.
Jöjj hát el hozzánk pünkösdi Lélek! ***HG***

Nagypéntek nélkül nincs húsvét; kereszt nélkül nincs feltámadás, se korona. De mögöttünk van már a Golgota, sőt a feltámadásra emlékeztető szép húsvéti ünnep is. Pünkösdre várunk, itt lesz az is, hamar. Mert már minden „elvégeztetett," készen van az üdvösség. S miközben pünkösdre várunk, május elején megemlékezünk az édesanyákról. Lapunk jó néhány írása őket köszönti. Meg bennünket emlékeztet az édesanyák semmivel nem pótolható szolgálatára, áldozatos életére.

Ezúttal egy angol nyelvű írás közlésére is kaptam engedélyt a szerzőtől, s magyar fordításban is olvashatjuk ugyanazt. Milyen sokan vannak, akiket csak szomorít a mi *„csak egészséges legyen"* szépen hangzó, de nem föltétlen bibliai frázisunk. Nem minden az egészség, s még talán nem is a legfontosabb. *„Betegségeinket Ő viselte, fájdalmainkat hordozá ... mi pedig azt hittük, hogy ostoroztatik..."* (Ézs 53,4) Pál apostol is imádkozott a gyógyulásáért, s megértette, majd elfogadta, hogy fontosabb a kegyelem, s hogy szolgálatunkat erőtlenségeinkkel, betegségeinkkel együtt is elvégezhetjük. *„Elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz."* (2Kor 12,9)

Egy új sorozatot is indítunk; egy magyarországi szolgatársunk Jób könyvének azokkal a részeivel foglalkozik, ahol *Elihú* „lelkigondozza" a nagy beteget. A talán legrégebbi bibliai szöveg elemzése során újszövetségi üzeneteket is mutat nekünk a szerző.

Szomorúan vettük a hírt, s továbbítjuk olvasóink felé is, hogy a *Kiplingi Gyülekezet lelkipásztorát, Barta Richárd testvért* hazahívta az Úr; imádkozzunk a kiplingi testvérekért, akik között több idős magyar testvérünk él. A lelkipásztori szolgálatot *Curtis Szakács* testvér folytatja. Ne feledkezzünk meg a másik (szomszédos) magyar közösségről sem, a *Kelownai Gyülekezetről*.

Gyülekezeti beszámolóink között olvashatunk *két kárpátaljai gyülekezet* mostani életéről is. Szeretettel gondolunk rájuk és imádkozunk értük! (szerk)

2022. május 27-29.

IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ CHICAGÓBAN

SZERETETTEL VÁRUNK!

Szeretettel értesítjük a testvéreket, hogy – amennyiben az akkor érvényben lévő járványügyi előírások meg nem akadályoznak bennünket ebben, júliusban újra találkozhatunk a Ráma táborban. Reménységgel készüljünk, de indulás előtt kérjünk pontos információt!

Szeretettel hívjuk és várjuk gyülekezeteink testvériségét a következő alkalmakra:

KÖZGYŰLÉS
2022. július 1-3
RÁMA TÁBOR

GYERMEKTÁBOROZÁS
2022. július 3-10

A torontói testvérek örömmel fogadnának önkéntes tanítókat és segítőket a gyermektáborozás lebonyolításához.

A részletes programot a júniusi számban közöljük.

"Boldogok, akik békét teremtenek, mert ők Isten fiainak neveztetnek. Mt 5,9

Urunk, adj békességet e háborgó világnak! Adj békességen munkálkodó vezetőket! Csendesítsd el a fegyverek hangját Ukrajnában! Állítsd meg a gonosz tombolását! Adj biztonságos menedéket a menekülőknek!

Móra Ferenc: ANYÁNAK

Álmomban az éjszaka
aranykertben jártam.
Aranykertben aranyfán
aranyrigót láttam.
Aranyrigó énekét
a szívembe zártam.
Ahány levél lengedez
szélringatta ágon,
ahány harmatcsepp ragyog
fűszálon, virágon
Édesanyám, fejedre
annyi áldás szálljon.

A NAINI ÉDESANYA

folytatás az 1. oldalról

Egy Jézussal találkozó Édesanya

Ez a találkozás meghatározza egész életünket. Ennek az édesanyának is teljesen más lett az élete, de a fiának is. Jézussal találkozni lehetséges, és létkérdés. Nem tudjuk, hallott-e Jézusról, vagy egyáltalán tudott-e felőle, de íme, előtte van és útját állja. Megállítja a sírhoz tartó gyászoló sokaságot. Azt mondja az özvegy édesanyának: *„Ne sírj!”* Szava igazi balzsam megsebzett szívének, reménységet, hitet ébresztő isteni hatalom. A Mester először a gyászoló Édesanyát veszi kezelés alá. Szava bizonyítja, hogy Ő itt van! Eljött, mert jól tudja reá-utaltságunkat, halálosan megsebzett életünket. Meglát és rajtunk is megkönyörül (13v.) A koporsóhoz megy és illeti azt. Nem fél attól, hogy a törvény szerint tisztátalan lesz (4Móz 19:16). Személyesen így szól a halott ifjúhoz: *„Ifjú, néked mondom, kelj föl!”* (14v) Az felült és szólni kezdett! Az élettelen test életre kelt, és a néma ajak beszélni kezd. Jézus visszaadja az édesanyjának. (15v) Nagy csodát él át az anya és fia. Mekkora változás! Halálból életre hív az Isten! Ez már valóban Nain városa: kellemes, gyönyörűséges! Jézus igazi ünnepet biztosít számunkra.

Egy Istent dicsőítő Édesanya

Az Úr Jézussal való találkozásban az édesanya és fia nyert a legtöbbet. Örömmel és boldogan dicsőítik a rajtuk könyörülő Megváltót. A nagy sokaság is mind felismeri ezt, és szent félelemmel Istent dicsőítve ezt mondja: *„Nagy próféta támadt miközöttünk”*, és *„Isten meglátogatta az Ő népét”* (16.v) Jézus megmentő, helyreállító szeretete nyilvánvaló, és megtapasztalható tény. Ez arra késztette Őt, hogy a menny dicsőségéből hozzánk jöjjön a földre, emberi testben, hogy kilátástalan helyzetünkben reménységünk legyen. Hozzánk látogatása hálára, dicsőítésre késztet minden Véle találkozót! Kedves édesanyák, gyermekek, és mindenki! Jézussal bárkinek találkozni lehet! Helyzeted kilátástalan? Íme, az Úr élő reménységet kínál számodra, mert még a meglátogatás kegyelmi ideje van. Áldott új életet ad, mindent helyreállít életedben, és családodban. Legyen hát az Édesanyák Napja Isten dicsőítésének ünnepe, az Úr Jézus Krisztus által biztosított megmentő és mindent helyreállító isteni kegyelemért.

Kulcsár Sándor ny. lp.

gyerekekről unokákról

Az „utódokra,” gyermekeinkre és unokáinkra gondolva **AZ ÚR ÍGÉRETÉT** idézem elsőként, amit a rékábiak háza népének adott: ***„Mivel ti hallgattatok ősötöknek, Jónádábnak a parancsára, és mindent úgy tettetek, ahogyan ő parancsolta nektek, azért így szól a Seregek Ura, Izráel Istene: Nem halnak ki Jónádábnak, Rékáb fiának az utódai, színem előtt maradnak mindenkor*** (Jer 35, 19). Rékáb fia, Jónádáb az *„az Úr ügyében buzgólkodó”* Jéhú harcostársaként lép színre, de a rosszban nem követi a királyt (2Kir 10), sőt olyan egyértelmű utasításokat hagy örökségül az utódaira, hogy azok, 250 évvel később, egy nem jelentéktelen beduin népcsoportként, pozitív példák az engedelmességről (a jeruzsálemiekkel szemben).

Egy későbbi, még fontosabb történet „záróaktusa” **Eszter királyné** rendelete a purim-ünnepről. Bár a zsidóság éppen nem Eszter parancsát követve ünnepel (*„megállapították, hogyan kell nekik és utódaiknak böjtölniük és jajveszékelniük”* – Eszt 9,31), kár lenne nem észrevenni, hogy a királyné **anyja (Abihail)** és **nagybácsija (Mordokaj)** a dekrétum kihirdetésekor névszerint is említve vannak. A Biblia rendre kihangsúlyozza **A CSALÁD** meg-határozó szerepét a nemzet életén, jövőjén és szokásain.

Valahányszor csak **UNOKÁKRÓL** olvasunk az Ószövetségben, mindig a szülők (korábbi generációk) vonatkozásában kerülnek bemutatásra (mint ennek, vagy annak a lánya, vagy fia). A Zsoltárok könyvében is így van ez. A 128. zsoltárban „névtelen” szülő Isten áldásaként láthatja „még” meg a fiai fiait is (*„**...és megláthasd unokáidat is”*** – 6.v.). Nem tudjuk a nevét, de tudjuk róla, hogy *„az Urat féli, és az ő útjain jár.”* Szorgalmas, boldog ember. Jó sora van. Biztonságban van mellette a család, a felesége és a gyerekek. A jövő felé orientálódik; a zsoltár zárósora ez: *„Békesség legyen Izráelben!”*

A „szeretet énekében” (ez a 45. zsoltár felirata) a „szendvics generáció” felelősségéről, helyes céljairól és az ezekhez szükséges tulajdonságokról éneklünk. A 17. versszakban így: ***„Őseid helyébe fiaid lépnek, akiket fejedelmekké teszel az egész földön.”*** Az imént említett jövő felé fordultság a Biblia tanításában sohasem a múlt tagadása, hanem iránytű a tennivalókhoz. A tisztelt ősök helyébe kell lépniük szeretett „fiaidnak,” és ezért elsősorban te felelsz! Ne legyen elég az, ami ebből magától is megtörténik. Azért nem kell tenni semmit, hogy feledésbe merüljön a múlt. Azért sem, hogy a régiek helyébe újak lépjenek. Az értékek átörökítéséért, az életáldások folytatólagosságáért viszont felelősek vagyunk. Tedd fejedelmekké fiaidat az egész földön! Más szóval, **TÉGY HOZZÁ az örökséghez a hiteddel, a látásoddal, a szorgalmaddal!** Többel tartozunk az utódainknak, mint amit az elődeinktől kaptunk. Az amerikai társadalomnak ismérve volt ez a gondolkodás, szemben a maival, miszerint „nekünk tartozik mindenki.”

„Ha pedig egy özvegyasszonynak gyermekei vagy unokái vannak, ezek tanulják meg, hogy elsősorban a saját házuk népét becsüljék meg, és hálájukat szüleik iránt rójják le, mert ez kedves az Istennek” (1Tim 5,4). Az Újszövetség „unoka” szavára - „ek-gonosz” (talán, mert ilyen rosszul hangzik) – ez az egyetlen példa. Nevelésre szorulnak! Az ifjú Timóteusnak a hozzá korban közelebb állókat arra kell tanítania, hogy miben áll **A SZÜLŐK IRÁNTI MEGBECSÜLÉS ÉS A HÁLA.** Feltételezhetjük, hogy a példájával (1Tim 4,12) kezdte ezt is, amennyiben élt még *Lóisz* és *Euniké* (2Tim 1,5).

Novák József

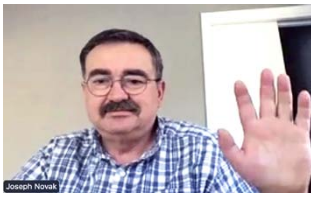

ANYÁKNAPJÁN

Nincs szebb a boldog asszony-arcnál,
Míg nézi gyermekét;
S ha rá ragyog a tiszta szempár,
Nem adná kincsekért…
Nincs jobb a hű édesanyánál!
Ha csöndes, halk fohásza felszáll,
Kitárul akkor fönn az Ég,
S a Menny a Földdel összeér,
Az égi üdv a Földre ér.

Ma néktek szól a boldog ének,
Ti, drága, jó anyák!
Minden zengjük áldó Istenünknek
A hála himnuszát!
Szent béke, boldogság kísérjen
Titeket itt e földi létben!
Megáldom lábatok nyomát…
Ma néktek nyílik a virág,
Ma rátok gondol a világ.

Gerzsenyi Sándor

AZ ÉDESANYÁNAK, AKINEK NEM LETT EGÉSZSÉGES A GYERMEKE

Egészséges kisbaba. Csak erre vágytál.
Fiú vagy lány? Nem lényeges,
csak egészséges legyen.

Kezén-lábán minden ujja meglegyen,
Csodálatos pici mosolya és fitos kis
orra legyen.

Apgar tesztje 10/10-es
És mindene tökéletes.

A szíve szabályos ritmust ver,
Tüdeje megtelik oxigénnel.

Aztán kiderül, mégsem így történt,
A baba nem egészséges, ismeretlen
a terep.

Kanyargós út, egyszer fent, másszor lent,
Hullámvölgyek és hullámhegyek.

Egy kis gyermek küzd az életéért,
Te pedig szilárdan állsz mellette,
Rendíthetelenül küzdesz vele és érte.

Ez az anyaság bizony kemény lesz,
A szívfájdalom maradandóan megsebez.

Nem olyan anyaság lesz ez, amilyet
elterveztél,
De nem kevesebb, hanem több lesz ennél.

Több szeretetet adsz és kapsz,
Több együttérzést tapasztalsz.

Erőt kapsz, melyet elképzelni sem tudtál
És hitet Istenben, mely csak Őrá
támaszkodik.

Reményt, minden elképzelés felett,
Terheidet lába elé helyezheted.

Küzdesz, feladod, majd tovább harcolsz,
Nem állíthatnak meg zártnak tűnő ajtók.

Többet adsz, mint gondoltad volna,
És bár kimerülsz, nem adod fel.

Gyermeked, bár nem egészséges,
Új távlatokat nyit meg előtted.

Örömöt és szépséget. Fájdalmat és bánatot.
Hálát minden egyes új napért.

Rajongásig szereted őt, égi ajándékod,
Általa lesz teljessé az anyaságod.

Most hozzád szólok, aki beteg
gyermeket nevelsz,
Aki felemelt fejjel a célra figyelsz.

Anyaságod bár nem így tervezted,
Szereteted egyre nagyobb,
És egyre erősebb a hited.

Sarah Lango
www.gracefilledgrowth.com
ford.: ***Kristóf Kinga***

BIZTOS ?

Isten a mi oltalmunk és erősségünk, mindig biztos segítség a nyomorúságban. Zsoltárok 46:2

- Anya, biztos nem fog fájni?
- De biztos ott leszel?
- Biztos nem hagysz el?
- Biztos, hogy akkor érkezel?
- Biztos, hogy túlélem?

Mi biztosra szeretnénk menni, pedig tudjuk, hogy kevés biztos és szilárd dolog van az életben. Pedig a bizonyosság rendkívül fontos nekünk. Hogy biztos legyek a másik érzelmei felől, szava megbízhatósága, hűsége, kitartása felől. Két hűségeskünek is tanúja voltam a hetekben. Megdöbbentő súlya van kimondani, megfogadni, hogy mindig melletted leszek, számíthatsz rám egy életen át, nem hagylak el soha, csak a halál választhat el tőled. Egy kezünkön szoktuk számolni, hogy hány ilyen ember van mellettünk, akár házastárs, akár barátról legyen szó. Felbecsülhetetlen érték, mikor valaki biztos sziklaként támaszt nyújt. Tudom, hogy bármi történik bízhatok benne, nem kell kételkednem, hogy ott lesz mellettem, elfogad, ha hibáztam is. Ha valamit mond, az mögött nem kell sejtenem semmi mást, az úgy van.

Ma, amikor olvastam ezt az igét, hogy Isten BIZTOS segítség, ezek jutottak eszembe.

BIZTOS. Semmi kétség, hogy ott lesz, tuti, hogy nem hagy el soha, biztos, hogy időben érkezik, biztos, hogy vele túléled. Szava sziklaszilárd igazság. Bízhatsz Benne teljes szívből, mert Nála biztonságban vagy.

Petrikné Sáfrány Judit

ANYÁM

Álmatlan, hosszú éjeken
Jó Anyám lelke van velem.

Szelíd keze homlokomon,
Nem töprengek a gondokon.

Felmelegít áldott szeme,
Átölel a szeretete.

Jöttem a világ végire,
De Ő mégis elér ide.

A léleknek nincsen határ,
Hová akar, ő odaszáll.

A léleknek minden lehet.
Anyám, te igaz Szeretet,

Ma én nagyon boldog vagyok,
Itt vagy, boldogan alhatok.

Somogyi Gáborné

Háborgó tengeren – Krisztussal!

„És felkelvén megdorgálá a szeleket és monda a tengernek: Hallgass, némulj el! És elállt a szél, és lőn nagy csendesség.” (Mk 4:39)

Hívő életünk évtizedei alatt többször is nehéz időszakokon kell átjutnunk. Ilyen egy bizonytalan kimenetelű betegség. Ami pedig ezzel együtt jár: fájdalom, és az egyébként szívesen vállalt szolgálatokhoz szükséges erő hiánya.

Megtartó lélegzetvétel

Egy betegség hosszú hetei után azt szeretném megosztani kedves testvéreimmel, hogy a test erőtlenségével együtt is milyen békességben élhettem meg az Úr kegyelméből az ő állandó jelenlétét, testet-lelket gyógyító hatalmát. Ennek volt egy biztos forrása: feladatokkal és örömmel vállalt szolgálatokkal teli életem folyamából kiszólítva, nemcsak orvosi várókban, vizsgálatokon, operálókés alatt és fájdalmas virrasztásokkal töltöttem sok időt, hanem megszólító Igéjét megtartó lélegzetvételként éltem meg. Bármilyen nem várt fordulat, porbatipró hír csapott le (operáció, rák, évekig tartó utókezelés), Isten szava mindig csodálatosan megvilágosította értelmem és gondolataim homályát.

Önismeret, alázat, bűnbánat

A tenger hullámverései és azok zúgása, csónakom hányattatása nem volt erősebb, mint az imádságaimra, kiáltásaimra kapott bátorítás és a csüggedésbe süllyedni nem engedő, tőle kapott reménységem. A kezdetben kifakadó „miért”-ekre is azonnal kaptam a választ: Istennek terve, nevelő eszköze ez a próba, mert ő szilárddá, állhatatossá és erőssé fog tenni a rövid ideig tartó szenvedés által (1Pt 5:10). A próba önismeretre, alázatra és bűnbánatra tanított. Át kellett éreznem, milyen nyomorult ember vagyok, a próbáló bajokban tehetetlen, azok végső kimenetelében pedig tudatlan.

Csendet és békét

Mit tehet ilyenkor a csapkodó hullámokon hajózó ember? Önmagában semmit! Rá kell ébrednie, hogy a vészesen hullámzó tengernek és a mindenségnek Ura ilyenkor is velünk van! Ha szívünket és aggódó gondolatainkat felé fordítjuk, hozzá kiáltunk, ő csendet parancsol a tomboló vizeken, békét teremt tanítványai szívében. Ettől kezdve már nem mi aggódunk, töprengünk a zúgó ár felett, hanem a képességeinket, erőnket amúgy is meghaladó csodát és szabadítást kizárólag az ő kegyelméből és mindenhatóságától reméljük.

Biztos célba-érés!

Micsoda felséges csoda! Nekünk élő Megváltónk van, Isten Fia. Aki felülről leszállott, testet öltött, olyan lett, mint mi, beült emberségünk csónakjába. Ő közli velünk Isten szeretetét, erejét. Azért hullatja vérét, meghal, hogy lássuk mennyire kegyelmes, irgalmas a hozzánk lehajló Isten. *„Aki az ő tulajdon Fiának nem kedvezett, hanem őt mindnyájunkért odaadta, mimódon ne ajándékozna Vele együtt mindent minékünk?”* (Róm 8:32).

Mi pedig mindnyájan kezünket összekulcsolva, hitünkkel belefogódzunk az Úr Jézus Krisztusba, és jöhet bármilyen vihar, hajónk előre megy és célba ér. Krisztussal a viharban annyit jelent: biztos a megérkezés, célba érés, s a vihar alatt is van békesség. *„Ha Isten békéje lakja szívemet, úgy dúlhat vihar ellenem.”* (Ev. Karénekek 82)

Köszönöm testvéreimnek, hogy megpróbáltatásaim idején velem voltak, imádkoztak, segítettek.

„Áldjad én lelkem az Urat és egész bensőm az ő szent nevét. ...és el ne feledkezzél semmi jótéteményéről” (Zsolt 103:1-2).

Dr. Fazekas Erzsébet

ZSOLTÁRRAL BÁTORÍTANÁLAK
(Zsolt 91:11)

parancsol az Isten
hiszen ő az ura
itt és mindenütt
mindennek

"angyalainak megparancsolja
hogy vigyázzanak rád"

nem szabad
nem kell hát félned

utadat őrzi az ÚR
most is
mikor a műtőbe visznek

***Herjeczki Géza** (1978)*

ÁHÍTAT

“De Sion ezt mondta: Elhagyott engem az ÚR, megfeledkezett rólam az én Uram! Megfeledkezik-e csecsemőjéről az anya, nem könyörül-e méhe gyermekén? De ha ő meg is feledkeznék, én akkor sem feledkezem meg rólad! Íme, a tenyerembe vésztelek be, szüntelenül előttem vannak falaid.” - Ézs 49,14-16

„Elhagyottan, távol éltem, / Mikor Jézus megtalált. / Zord pusztában, sok veszélyben, / Mikor hű karjába zárt...” – énekeljük arról az állapotról, ami - Isten kegyelméből - nem szükséges, hogy hosszabb legyen életutunk egy szakaszánál, egy-egy pontjánál. Az énekíró megtapasztalása („bár itt vándor a nevem”) nem egyedi, bárkivel megtörténhet. Én is így jártam. Pontosan így éreztem, így emlékszem.

Miféle érzet ez? Emberi. Az emberé, aki magára maradtan szorong. Tehetetlennek, egyedül érzi magát. Nem talál ki kicsinységének a félelmeiből. Kívül rekedt azon a körön, ahol akár mások segítségével, de reménykedve élhetne. Elveszett, elhagyatott. Csalódott. Ártó, mérges vegyület ez: **elhagyottság** a neve. *József Attila* írja a “Furcsa fohász a sínek között” című versében: *“Itt feküszöm elhagyottan, / Krisztus voltam / Beteg nárcisz eldobottan / Halhat így magában el…”*

Ézsaiás próféta hasonlót hallott a kortársaitól. Az Úr népe, az ószövetségi gyülekezet sírt így: *“Elhagyott engem az Úr, megfeledkezett rólam az én Uram!*” Tanulságunkra, lám, „hívős-kesergést” is találunk a Szentírásban, hogy halljuk önmagunkat, figyeljünk arra, amit hasonló helyzetek velünk mondatnak. Nem te vagy az első, aki így érez.

Az elhagyottság állapotában még Istenről is olyat állít az ember, ami nem lehet igaz: *„megfeledkezett rólam az én Uram.*” Pedig a tenyerébe vésett, hogy szüntelen előtte légy! Csalódottságunkban csalást feltételezünk. Az anyai szeretet és áldozatkészség milliónyi bizonyítékával szemben valljuk az ellenkezőjét.

Ne hagyjuk figyelmen kívül a „**de**” szócskát sem! A Fogságból hazatérők örömét (Ézs 49,7-13), Isten ígéretét sem hallották a Sionon. Hozzá sietó fiait, menekülő ellenségeit nem látta (17.v.) a nép. Mennyi fáradt ellenállásba ütközött Ézsaiás prófétának a szava! Nem hasonló ez a mi tompaságunkhoz, amikor Isten ígéretében nem bízunk? Szinte rímánkodik az Úr nevében Ézsaiás: *„Emeld föl a tekintetedet és nézz körül!”* (18.v.) – ma is a feltekintők látják az igazságot.

Nem szükségszerű, hogy az elhagyottság érzete az elveszettség állapotában tartson bennünket. Higgyünk Istennek, aki szavát adta: kiválasztott, meghallgat, megsegít és megőriz minket (Ézs 49, 7-8)! A Megváltó Úr Krisztust értünk küldte, irgalmas Szabadítónk Ő! Ne magunkból induljunk ki (*„Elfeledkezik-e ékszereiről a lány, díszes övéről a menyasszony? Rólam elfeledkezett népem számtalanszor”* – Jer 2,32), hanem hagyatkozzunk az Ő kegyelmére!

“De amikor megjelent a mi üdvözítő Istenünk jósága és emberszeretete, nem az általunk véghezvitt igaz cselekedetekért, hanem az ő irgalmából üdvözített minket újjászülő és megújító fürdője a Szentlélek által, akit kitöltött ránk gazdagon Jézus Krisztus, a mi Üdvözítőnk által, hogy az ő kegyelméből megigazulva reménységünk szerint részesei legyünk az örök életnek“ (Tit 3,4-7).

Adjunk hálát Isten irgalmas szeretetéért!

Novák József

NEM FELEJTETT EL ISTEN!

Isten azonban nem feledkezett meg Nóéról. .. (1Móz 8,1)

A bárka belsejében, a bajok közepén úgy tűnhet, magunkra maradtunk. De távolabbról már egyértelmű, hogy Isten nem felejt el. Miért is tenne ilyet? Ő nem feledékeny. A bárkát nem az elpusztításunkra, hanem a megmentésünkre adta.

A hosszan tartó rendkívüli utazás, a sok hetes hánykolódás, bezártság, sötétség után talán elveszettnek érzed magad, de Isten nem feledkezett el rólad.

Milyen reményteljes, erőteljes ez a gondolat, hogy az örökkévaló, mindenható Isten gondol ránk! Lát a vihar közepén, a hullámtengerben hánykolódó bárka bezártságában is. Bármilyen hazugságot súgjon is a félelem, ha Isten rendelte nekünk a sötétséget, a bárkát, a cethalat, akkor az előre megtervezett, tökéletes eszköz a megmentésünkre.

S mikor a vihar, az utazás véget ér, meglepő módon épp ott érünk majd partot, ahol a következő küldetés vár.

"Tenyerembe vésztelek be, szüntelen előttem vannak falaid" - üzeni Isten (Ézs 49, 16). Szüntelenül gondol rád.

Ha előre elolvashatnád a történeted, már te is látnád, hogy nemsokára szelet bocsát Isten a földre, és apadni kezd majd a víz.

Révész Szilvia

CLEVELAND

Nagyheti hitmélyítő sorozat

"Hogy megismerjem őt és feltámadása erejét, valamint a szenvedéseiben való részesedést." (Fil 2,10)

Abban a felfoghatatlan kiváltságban van részünk, hogy a világmindenség Ura kijelentette magát, ezért közeledünk a Szentíráshoz, közeledünk a testté lett Igéhez, hogy elmélyüljünk az ő megismerésében. A nagyheti események remek lehetőséget nyújtanak erre, hiszen tükör elé állítanak és vakító fényt derítenek bűnösségünkre, másrészt Jézus kegyelme és szeretete elaraszt bennünket. Alázattal, csodálattal és hódolattal szemléljük Jézus jeruzsálemi bevonulását, szenvedéseit, majd győzedelmes feltámadását, és mondjuk együttesen: Ő a mi Urunk!

Hogyan jött létre a nagyheti Zoom sorozat? Az év elején Zoomon kellett megtartanunk gyülekezetünk imahetét, mivel azokban a hetekben volt a legmagasabb a Covid hullám. A kedvezőtlen körülmények ellenére, amint az online imahét végéhez közeledtünk, az általános vélemény pozitívra kerekedett. Többekben megfogalmazódott a gondolat, hogy jó lenne hasonló áldásokban gyakrabban részesülni az év folyamán. Ennek fényében elkezdtünk gondolkodni, imádkozni, a következő ilyen lehetőség után keresgélni. Természetesen a nagyhét mutatkozott minden szempontból a legalkalmasabbnak. Változtattunk egy keveset a hét műfaján is: imádkozásról a hangsúly átkerült a hitmélyítésre. Az internet segítségével megoldhattunk egy évek óta tartó hiányosságot a gyülekezetünkben: a vendég lelkipásztorok szolgálatát. 2020-ban egyetlen vendég lelkipásztor sem szolgált a gyülekezetünkben, 2021-ben már épülhettek a testvérek mások szolgálatai által is. Megszólítottunk négy lelkipásztort, s arra kértem őket, hogy továbbítsák meghívónkat gyülekezetük tagjainak, hogy kisebb gyülekezeti találkozók jöjjenek létre – és ez többnyire meg is történt.

Hálás vagyok, hogy estéről-estére gazdagon szólt, olykor perzselt, máskor felemelt Istennek igéje, elgondolkodtatott és imádkozásra késztetett. Köszönöm, hogy az alábbi lelkipásztor testvérek vállalták, hogy szolgáljanak és nagyon alaposan felkészültek. Hétfő este *Horváth Ferenc* lp. csatlakozott Melbourneből, és tanított a megátkozott fügefáról, illetve a templom megtisztításáról. Kedd este *Püsök Dániel* torontói lp. intézett felhívást, hogy az üres, vallásos életből csak Jézusnak van hatalma megszabadítani. Szerda este *Gergely István* New York-i lp. vállalkozott Júdás Iskáriótes bonyolult helyzetének értelmezésére, ami sokakat elgondolkodtatott, megérintett. Csütörtök este *Huli Sándor* detroiti lelkipásztor vezetett végig az aznapi eseményeken, kiemelve Jézus megalázkodását és szeretetét tanítványai iránt. Majd péntek estétől hétfő estig az imaházban folytattuk az ünnepsorozatot.

Megismerni Jézust, látni őt, mint szenvedőt és betöltekezni új erővel, csodálatos dolog. Nagy áldás volt látni és hallani egymást, kölcsönösen imádkozni a gyülekezetekért, és egy kicsit felfrissíteni a testvéri kötelékeket. Most pedig imádkozva tervezgetjük a következő ilyen hetet!

Deák Zsolt, lelkipásztor

Tudjuk mennyire igaz az a mondás: Vess tetteket, arass szokást; vess szokást, arass jellemet. A jellem pedig meghatározza örök sorsunkat. Az egyetlen dolog, amit a mennybe magunkkal vihetünk, a jellemünk. Az új szokások és az új jellem kialakítása azonban nem saját erőnkből történő önmegszentelés. Isten az, aki megszentel és végzi a munkát, amit elkezdet bennünk. *Krisztus* és a *Szentlélek* nélkül semmit nem tudunk tenni.

Utolsó alkalmunkon azért imádkoztunk, hogy minden nap tudjunk "minőségi" időt tölteni Istennel, amikor meghalljuk hangját, és új erőt nyerünk Igéjéből.

Úgy szeretnék én szent lenni - kezdetű ének-imával zártuk találkozásunkat.

Kérünk imádkozzatok az itteni misszióért, mert a munka sok, a munkás kevés.

Torma Erzsébet

VENICE, FL

A VENICEI NŐK SZOMJÚHOZZÁK AZ IGÉT

Isten iránti hálám kívánom kifejezni hogy újból megsegített, hogy 3 hónapot Venice, Florádában, a *Nyitott Biblia Gyülekezet* közösségében tölthettünk el.

A nő testvérek, barátkozók, vágynak a Bibliát jobban megismerni, és ennek nagyon örülök. Eddig is volt havonta női kör, de most azt kérték, hogy két hetente gyűljünk össze.

Hat alkalommal voltunk együtt, tanultunk az *imáról, kísértés-bűnről; a hitről; engedelmességről; lelki fegyverekről és megszentelődésről.* Ezeket a témákat ők választották, először meglepett kérésük, de aztán rá jöttem, hogy így volt jó. Ezekben a témákban nem volt elég ismeretük.

Március hónapban három nő testvérnőnk ünnepelhette meg születésnapját: *Kulcsár Nusika; Csicsák Vilma és Erzsébet Böbe Thuleweit* - mind a ketten átlépték a 85. évet.

Azt kívánjuk nekik, hogy *"Életeden át tartson erőd"* - az 5 Mózes 33:25 szerint.

KÁRPÁTALJA

NAGYPÉNTEK UTÁN

Mindenki, akivel beszélgettem kétkedve fogadta azt, hogy ez a *húsvéti ünnep* ugyan olyan lehet, mint az eddigiek.

2022. húsvét - ZÁPSZONYBAN

Az nem lehet, hogy ugyan olyan lesz. Szívünket nem töltötte be az ünnepi készülődés zsongása, nem volt kedvünk sütni, takarítani, de még arra sem, hogy valamilyen lelki díszbe öltöztessük a szívünket. A legtöbb gyerek, aki a húsvéti ünnepek alkalmával verset mond vagy énekel, elment *Magyarországra*, mert a családfő nem tudott hazajönni. Ez a szokás is megváltozott. Régen a családfő jött haza ünnepelni, most meg a család megy el ünnepelni. Munkásszállókra, szállodákba, ki hova van elszállásolva, ott tartja a család az ünnepet. Mindeköz-

ben itthon az utcák nem hangosak a gyerekzsivajtól. Azonban nem csak a fiatal anyukák mentek el ünnepelni, hanem a nagymamák is. Látni akarják gyerekeiket és unokáikat. Teljesen érthető. Csak az a kérdés, hogy mikor lesz az a nap, amikor már nem jönnek vissza, hanem végleg ott maradnak. Nem jó ez így. Nem ez a dolgok rendje. Szóval egyfajta *fásultság* vett erőt rajtunk.

Úgy voltunk vele, hogy talán megérti a világ, hogy mi most *Kárpátalján* élő keresztyének nem vagyunk olyan hangulatban, hogy ünnepeljünk. Igazi *nagypénteki hangulat*, amikor csak a veszteséget látjuk. Nem csak a háború, hanem az utóbbi hetekben testvéreinket ért gyász fájdalma is gyökeret vert a szívünkben. Miközben örülünk annak, akik velünk vannak és itthon maradtak, *a szívünk fáj azokért, akik elmentek, mert kénytelenek voltak elmenni.* Hiányukat megérzi a közösség minden tagja. Olyan, mintha levágták volna egyik tagunkat. Az Úr viszont kövekből is támaszt fiakat! Most erre várunk, de még a nagypéntek hatása alatt vagyunk.

Elérkezett a *nagyszombat*. Közeledik már a Húsvét. Az ember szíve csak nem nyugszik, az enyém sem. Az nem lehet,

2022. húsvét - ZÁPSZONYBAN

hogy a veszteség, a gyász fájdalma elvegye azt tőlünk, ami a legfőbb menedékünk, ami a reménységünk, örömünk forrása. Van a nagypénteknek folytatása is. Jön a feltámadás, jön *Krisztus*, aki bekötözi a sebeinket, előzi a kételyeinket, leveszi a vállunkról a terheket. Mert Ő a *Feltámadt Király, az Uraknak Ura, a Dicsőség Királya!* Miért is csüggedünk egyáltalán? Hát ő nem Úr a háborúk felett is? Hát nem Ő a gyászolók vigasza? Ezek számunkra nem csak közhelyek. Erő és hatalom.

Tűnni kezd már a csüggedés.

Seprűt, lapátot fogok s kitakarítom az imaházat. Holnap vendégeink lesznek, az Úr drága népe *Beregszászból (Második Esély Gyülekezet)*. Együtt fogunk hálát adni az Úr győzelméért, megtörni a kenyeret, ahogyan kérte tőlünk. Nincs tehát okunk a csüggedésre.

Elérkezett a vasárnapi feltámadás napja. Beindult az élet, s nyoma sincs már bennem a kétkedésnek. Feltámadt –írják az emberek. Valóban feltámadt – válaszolom én is. Egész nap szolgálatok sora tette teljessé az ünnepet, mert Krisztus a helyére került, a középpontba, ahol mindig is lennie kellene. Belépve az imaházba az emberek elfelejtik egy pillanatra, hogy kint háború dúl. Az imaház ajtaját becsukva, kizártuk a gondolatainkból, a szívünkből, hogy csak az Úr Jézusnak legyen hely benne. Ott bent a padokban az emberek szíve megkönnyebbült. *Valaki* letette a nehéz lelki terheit az Úr keresztje alá s hálás volt, hogy a gyülekezetben ünnepelhet. *Más valaki* elérzékenyült a húsvéti szerep nyomán, mert megérintette Jézus értünk hozott áldozata. *Idős tagjaink* boldogok, hogy a testvérek között ünnepelhetnek. Otthon, egyedül súlyos a magány. *Ismét mások* csak egy kis bátorításra vágytak. Olyan nehéz néha egyedül nevelni a gyerekeket. *Valaki* hálás volt, hogy elmentünk érte a szomszéd faluba is, hogy velünk ünnepelhessen, nem pedig egyesül magányosan. *Voltak, akik* sok hónap után tértek haza és kifejezték, hogy mennyire hiányzott nekik a gyülekezet. *Olyan is volt,* aki virágot hozott, hogy még szebb legyen az ünnep.

2022. húsvét - ZÁPSZONYBAN

Hát nem gyönyörű ez a kép? Inkább ezt látni, mint csak a rosszat. Van tehát okunk ünnepelni, örülni, hálát adni a mostani helyzetben is. Igazából sosincs olyan, hogy ne lenne okunk rá, csak néha túl nagy az a felhő, amely eltakarja a Napot!

Nagy-Kasza Lona

A SZOLGÁLAT HARCMEZEJÉN BESZÁMOLÓ GUT-RÓL

2022 húsvétja több szempontból is új élményeket és megtapasztalásokat hozott mind gyülekezetem számára, mind pedig számomra, személyesen.

A húsvéti ünnepkör a háborús helyzet miatt egy, a megszokottól eléggé eltérő formában zajlott le. Ezt a nagyhét minden megszervezésre kerülő alkalmán észre lehetett venni. A gyülekezet tagságának jelentős része – főleg ami a férfitestvéreket illeti – nem tudott itthon lenni az ünnepen, ez pedig nagy hiányérzetet keltett bennem.

A gyülekezetnek két zenészcsapata is van, melyek közül legalább az egyik már több éve dicsőítő alkalommal készül az ünnepre. Ez az idén elmaradt, mivel a csapat legnagyobb része külföldre kényszerült utazni a háború miatt. Ez pedig „kreativitásra" késztetett bennünket, itthon maradókat. Én, mint zenész, hol dobosként, hol pedig zongoristaként szoktam szolgálni; ezúttal azonban gitárt vettem a kezembe és az énekkarunk néhány tagjával három éneket tanultunk meg és adtunk elő a gyülekezetben, pótolva ezzel a zenekar(ok) hiányát. Nem volt ugyanolyan, de úgy érzem, a kialakult helyzet nem jelenti azt, hogy hátra kell, dőljünk, mert nem adottak a régi körülmények a szolgálathoz.

Volt bennem egy olyan félelem, hogy mivel nagyon sok gyülekezetbe járó személy nem tudta itthon tölteni az ünnepet, így kevés ember lesz jelen az ünnepi alkalmakon. Ebben a dologban azonban kellemesen kellett csalódnom. A falunkban sok olyan ember tartózkodik, akik a háború által érintett területekről érkeztek, ezek közül *gyülekezetünk közel 30-nak ad szállást.* Néhányan át szoktak jönni vasárnaponként, ez pedig húsvétkor is így volt. Az istentiszteleti alkalmak minden lehetséges elemét igyekez-

Nyári kép a Gut-i gyülekezetből

tünk fordító segítségével *érthetővé tenni a vendégek számára és ukrán nyelvű énekekkel is készültünk, hogy ők is be tudjanak kapcsolódni a dicsőítésbe.* Megváltozott az igehirdetések felépítése is, hiszen a legtöbb bejáró személy hitetlen környezetből jön, akik felé igyekszünk az evangélium mellett a *keresztény élet és a Krisztus-követés* alapjait is közvetíteni.

Azt látom, hogy amit a háborús helyzettel az Isten úgymond elvett tőlünk, azt más területeken bőven visszaadja. Új lehetőségek nyíltak meg előttünk, új dolgokat kell elsajátítanunk, eddig számunkra ismeretlen helyzeteket kell megoldanunk, amik sok erőt igényelnek azoktól, akik még itthon vagyunk.

Az eddigi tapasztalatok azt mutatják számomra, hogy mindegy, milyen nagy a feladat előttünk, mert a mi Istenünk mindig nagyobb lesz a problémáknál!

Simon Anett

To the mom who didn't get "just a healthy one"

A healthy baby.
That's what you want.

Boy or girl?
Doesn't matter. Just a healthy one.

With ten perfect fingers and ten perfect toes.
A tiny smile and button noes.

A brain that works as mine and yours.
Tests coming back with perfect scores.

A heart that beats strong - the rhythm
of drums.
And the in and out breath of healthy lungs.

But then you find out it won't be so.
An unhealthy child - so much unknown.

A journey full of winding roads.
Ups and downs. Such highs and lows.

A little one fighting for their life-
And you, strong beside them in perfect stride.

Just pushing them forward with all that
you are -
a mother who hasn't backed down thus far.

This motherhood it will indeed be hard.
The heartbreak will leave inevitable scars.

Not a motherhood you had ever planned for -
But it won't be less. It will be more.

More love needed and more to give.
An understanding compassion that is so
so big.

More strength than you had ever known.
A faith in God and Him alone.

You'll learn to hope beyond all reason.
And lay down burdens in every season.

You'll fight and give up and fight some more.
You won't be stopped by seemingly
closed doors.

You'll give more than you knew you could.
And though you'll grow weary you'll still
see the good.

Yes this child - unhealthy as they may be.
This child has allowed you so much to see.

Joy and beauty. Pain and sorrow.
A gratitude for every single tomorrow.

This child is adored - a gift from above.
A newfound passion full of motherhood love.

So this is to the mother of an unhealthy child.
Who holds up her head, moves forward
and smiles.

Your motherhood was not the way that
you planned.
But today you love more - and stronger
you stand.

Sarah Lango - Gracefilled Growth
www.gracefilledgrowth.com
used by permission

MOTHERHOOD IN THE BIBLE WASN'T A FAIRY TALE

A quick look at our culture shows that idealized images of motherhood are inaccurate, and Scripture reveals the same.

Ruth was left childless and widowed at a young age. *Rachel, Hannah*, and *Sarah* were infertile. *Eve* and *Mary* lost sons under terrible circumstances. Two mothers of two kings, both named *Ahaziah*, encouraged their sons to be wicked and unjust. The *Prodigal Son* acted with terrible disrespect toward each of his parents.

Scripture tells stories like those in our churches: women in diverse life circumstances, sometimes thriving, sometimes coping, and sometimes going under.

The fairy tale of marriage and motherhood is just that—a fairy tale. Our culture is one of motherhood deferred due to later childbearing, motherhood disrupted by divorce, motherhood lost by infant/child death and miscarriage, and motherhood unachieved due to infertility and undesired singleness. Of course, our culture also includes wonderful families with strong marriages and happy children. The point is that there is not a one-size-fits-all journey of womanhood, and we hurt women in our churches by venerating one path over all others.

So, let's be gentle with each other this ***Mother's Day.*** Let's celebrate with the women who have happy families. Let's remember the women, men, girls, and boys who are hurt by their mothers. Let's remember the mothers who have lost their children. Let's remember the women who long to be wives and mothers but aren't. Let's come together and worship Jesus alone, not idealized images of our mothers or ourselves.

Jenell Williams Paris,
"When Mother's Day Is Hard"
ChristianityToday

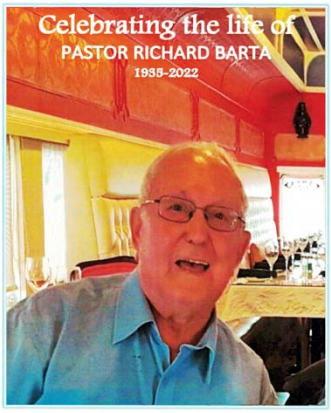

April 14, 1935 - February 28, 2022

Pastor Richard Arthur Barta, of Kipling Saskatchewan, passed away on February 28th, 2022, at the age of 86 years old.

Richard was born on a farm in the *Kipling* district on April 14th, 1935, the son of *James and Velma (Toth) Barta*. He attended Golden Ridge Country School near Inchkeith, as well as elementary school in Hamilton, Ontario then later Kennedy school. After finishing his studies, he worked in Hamilton, Ontario. After five years in Hamilton, Richard moved back to Kennedy, Saskatchewan to help his father with the family Agriculture equipment dealership.

In 1958, he married *Doris Lydia Szakacs*, at the Historic Bekevar Church south of Kipling.

Richard spent the first portion of his working career in the automotive industry. He worked in several dealerships mostly as a Parts-Man but also fulfilling many different roles. After learning the business in his family's dealership, he moved on to Gravelbourg, followed by a stint in Moosomin, then to Regina, and finally back to Moosomin.

Recognizing a call to ministry, he began working as a lay minster for several years before taking ministerial training. Pastor Richard was ordained

MISSIONARY FUND

The purpose: supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

Contributions can be mailed to the Treasurer (address on page 2).

on April 24th, 1991. **He took his first pastorate at Calvary Baptist Church in Kipling, Saskatchewan,** where he faithfully served for thirty-four years. He retired in 2020 at the age of 85.

Richard will always be remembered for his kindness to others, his humble attitude and positive gentle nature. Richard was very proud of his Hungarian heritage. He loved to speak Hungarian with his family and friends. Often, they would spend the night singing Hungarian songs. He had a keen interest in politics, sports and was an avid golfer. Richard enjoyed acting and even considered acting school. Richard loved to tell stories of his travels, particularly his trips to Maui and Hungary. Most of all, Richard loved his friends, family, and the Lord.

Richard was predeceased by his mother *Velma (Toth)*, his stepmother *Clara (Balog) Barta*, his father James Barta, and his brother *Jimmy Barta.*

He is survived by his loving wife *Doris*, sister *Mary Sanderson,* brother *Gerry Barta* and his five children:

Debbie Hintz; daughters Marnie Drost (Trevor) and Rachel Nordquist (Jeff)

Greg Barta; daughter Shea Barta (Azeem Khaja), Jasmine Dreger (Heath), Josh Lawrence (Tanis)

Pam Augusta (Dale); son Alex Augusta and daughter Emily Mejia (Adrian)

Darren Barta (Kim); sons Drayson Barta and Kaeden Barta

Candace Bonk (Steven); daughter Emma Bonk

Richard is also survived by his nine Great Grandchildren.

Submitted by
Peter and Pauline Daku

CORRECTION In the March issue, page 9, in the middle of the Eulogy for **Eniko Mátrai-Yeager** a few important words were left out accidently. It should read:

„Eniko was preceded by … her husband: John Yeager. ***Eniko survived by*** her two siblings ..."

JÁRVÁNY IDEJÉN A HALÁLRÓL

1. A halál az első emberpár engedetlenségének következményeként lép be az emberiség történetébe, a bűn fizetségeként. A Károli fordítás így fogalmaz: a „bűn zsoldja" a halál. Az elragadtatásig minden ember kénytelen találkozni földi élete végén ezzel a valósággal, a maradék emberiség pedig ítéletre vár. A halál az örök élettől fosztotta meg az embert: „nehogy a bűnben örökké éljen".

Isten, Jézus Krisztus által „kegyelmi ajándékként" adja az örök életet azoknak, akik elfogadták Jézus Krisztus váltsághalálát: *„Akkor az Örökkévaló Isten ezt mondta, most hát az ember olyan lett, mint egyikünk, ismeri a jót és a rosszat, nem engedhetjük meg, hogy kinyújtsa kezét és szakítson az Élet Fájáról és örökké éljen, ezért kiűzte az embert az Éden kertjéből..."* (1Móz 3:22)

A halál ez által sorsközösségbe kerül az emberrel. A rejtett tartalom: ne éljen örökké ebben a bűnös állapotában. Az Éden kertből kiküldéssel együtt jár a véges emberi földi élet. A halál előkészítése sátáni terv volt az ember tőrbe csalására, és az emberpár a tetszetős ajánlatra közreműködő. Megszületik az előevangélium az eredeti állapot helyreállítására: *„Az asszony magva fejedre tapos"* (1Móz 3:15). A zoológia szerint kígyót csak fejének szétzúzásával lehet megölni, különben védhetetlen a támadása.

2. Az eredeti Isteni terv helyreállítása tehát a sátáni mű felszámolásával kezdődik. Erre a végső harcra a Sátán is felkészült, létrehozta a maga hármasságát: Sátán, Fenevad, Hamis próféta ügynök csoportot. Meghirdette a maga programját: *„Azt teszi mindenkivel..., hogy jobb kezükre vagy homlokukra bélyeget tegyenek és hogy senki se vehessen se el ne adhasson, csak akin a Fenevad bélyege van, vagy neve, vagy nevének száma.*" (Jel 13:16-17)

3. Az utolsó ítélet előtt **először a sátáni munkacsoport felszámolására kerül sor,** a hamis próféta és a fenevad likvidálására: *„de foglyul esett a fenevad és vele együtt a hamis próféta aki a csodákat tette az ő nevében, amelyekkel megtévesztette azokat, akik a fenevad bélyegét magukra vették, és imádták az ő képmását: élve vettetett mind a kettő a kénnel égő tűz tavába."* (Jel 19:20)

Ez az intézkedés az „ezer esztendő" beindulása előtt történik, ugyanakkor a sátánt egy erős angyal megkötözte és a mélységbe vetette (Jel 20:1-3). A megkötözés előtt a fenevad és a hamis próféta megítélését, kiiktatását a sátán kénytelen végig nézni. Az „ezer esztendő" eltelte után a sátán eloldatik, kimegy és el akarja hitetni a föld négy szegletén élőket, majd megtörténik a sátán elítélése: „*Az ördög pedig, aki megtévesztette őket, a tűz és kénkő tavába vettetett..."* (Jel 20:10).

A sort zárja azoknak elítélése, akik hittek a sátánnak és nem találtattak benne az élet könyvében (Jel 20:15). Ide szerettem volna eljutni a mennyei menetrend ismertetésével: *„A pokol és a halál vettetett a tűznek tavába"* (Jel 20:14). Mintha személyek lennének mindketten! A halál tehát az Édenkertből indul és sorsa a tűznek tavában ér véget.

4. A halál legyőzött ellenség, utolsó ellenségként töröltetik el (1Kor 15:26). Akik elfogadták Jézus Krisztus áldozati halálát, és megmosták ruhájukat a Bárány vérében, különleges védelem alatt élnek: *„Az ő nyavalyájába ejti magát az istentelen, az igaznak pedig halála idején is reménysége van"* (Péld 14:32). *„Az Úr szemei előtt drága az ő kegyeseinek halála"* (Zsolt 116:15). *Halál hol a te fullánkod, pokol hol a te diadalmad? Hála Istennek, aki diadalmát adja nekünk Jézus Krisztus által* (1Kor 15:55-57).

5. A halál előtti állapot megszólító erő: „Minden bölcs, akinek gondolatait megismernem sikerült arra tanított, hogy élni és írni úgy kell, mintha minden cselekedetünk utolsó lenne az életben, mintha minden kimondott szó és cselekedet után a halál tenne pontot" (Márai Sándor). Figyeljük meg azoknak az ismert személyeknek az élete végét, akik haláluk előtt felismerték utolsó esélyüket és döntésre kényszerültek. *Vlagyimir Iljics Lenin* élete végén bocsánatot kért Istentől és a világtól: rossz úton jártunk. Oroszországnak tíz Assziszi Szent Ferencre lett volna szüksége, a vér most kezd elfolyni... *Friederich Engels* hajlott korban visszatért Istenhez, azt mondta: az életet vissza kell vinni ahhoz az Egyvalakihez, aki a kereszten minden emberért meghalt. *Karl Marx*: eltékozoltam a mennyet, ezt pontosan tudom. Lelkemre, amely egykor Istené volt, most a pokol vár. Halálát követően szolgáló lány így nyilatkozott róla: „Istenfélő ember volt. Amikor nagyon beteg volt egyedül imádkozott szobájában egy sor égő gyertya előtt." *Mao Zedong* 1936-ban súlyosan megbetegedett. Ezért kérte, hogy kereszteljék meg, ami egy katolikus apáca közreműködésével meg is történt. 1971-ben egy *Snow* nevű angol újságírónak adott interjúban ezt mondta: „Hamarosan meg kell jelennem Isten előtt."

Legyen igaz az ige mindnyájunk életében: *„Vessétek el magatoktól minden vétkeiteket, szerezzetek magatoknak új szívet és új lelket, miért halnátok meg, ó Izrael háza?! Mert nem gyönyörködöm a meghaló halálában, ezt mondja az Úr Isten. Térjetek meg azért és éljetek!"* (Ez 18:31-32)

dr. Fazekas László

ESZKÖZÜL A TEREMTŐ KEZÉBEN 3. Petrik Károly

BOLÍVIÁBAN

Reggel 6:30 kor kelt a nap a havasok mögött. Hol jobbról, hol balról mélységes szakadékok tátongtak mellettük. Kecskeól-szerű, szalmával fedett, alacsony vályogházakat, lámacsordákat, kecskéket, szamarakat lehetett elszórtan látni. A Kordillerákon átjutva a Bolíviai-magasföldön egyenletesebbé vált az útjuk. A szülőket is elnyomta a fáradtság, kimerültség.

Négy óra tájban megérkeztek *Oruróba*, a várakozó misszionáriusoknak kellett ébreszteni őket. Nagy volt az öröm, szeretetteljes a fogadtatás. Este együtt ünnepeltek, a városban és környékén munkálkodó hét misszionáriussal. Négy baptista gyülekezet működik itt ezen a területen.

Másnap János kérése az volt, hogy a temetőbe szeretne eljutni továbbindulás előtt, *Normann Dobbs* sírjához. Ő kanadai mártír misszionárius, akit 1949. augusztus 8-án nyolcad magával megöltek a lerészegített őslakosok. A hét bolíviai lelki munkás között volt a *Bolíviai Baptista Szövetség* elnöke is. A kanadai lelkész fiatal feleséget és öt gyermeket hagyott árván. Egy csokor rózsával, és hálás szívvel emlékeztek az áldott elődökre, köztük a magyar külmisszió úttörő mártírjaira is: *"Akikre nem volt méltó a világ."* (Zsid 11,38) Imádságban kérte, hogy Uruknak méltó képviselői lehessenek ebben a küldetésben. Nagyon megható gesztus, több volt ez egy megemlékezésnél, tiszteletadásnál -- emlékezett vissza Margit.

COCHABAMBA

Itt 4500 méter magasságban voltak, innen indultak tovább a 2600 méteren lévő Cochabambába. A kanyarogva, sokszor meredeken lefelé haladó szerelvényt a hátsó mozdony csikorgó fékezéssel tartotta vissza. A rideg, kopár hegyek után kezdett éledezni a táj. Kaktuszok, bokrok, legelők. Itt-ott már egy-egy fát is láttak. Lámacsordák, juhok legelésztek. Egyre zöldebb a vidék, kukorica, krumpli, cukornádültetvények, lejjebb erdőtelepítés folyik. Ez már Cochabamba tartomány. A gyermekek is vidámabban szaladoztak egyik ablaktól a másikig. Az utasok is változtak, fel-leszálltak. Színes, sokszoknyás bolíviai asszonyok kemény fekete kalappal a fejükön, a hátukra kötött batyuval vagy gyerekkel, érdekes látványt nyújtottak.

Este 7:00 órakor érkeztek meg a célállomásra. Meleg fogadtatás, terített asztal, megvetett ágy várta őket. Minderre olyannyira vágytak, mint a sivatagban kóborló, elalélt vándor egy pohár vízre. Nem gondolták, hogy ilyen szeretet, összetartó erő van ebben a misszionárius nagycsaládban. Tizenöt-húszan voltak: ausztráliai, új-zélandi, amerikai, kanadai, svéd, német, és ők magyarok. Egészséges evangéliumi légkörben, egy cél érdekében, egy Lélek által vezérelve lehettek együtt.

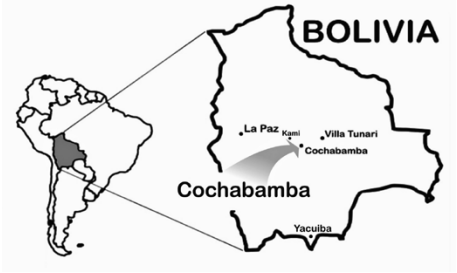

Ez a missziós központ, ahol tizenöten kezdték meg a felkészítő évet. Jánosék lemaradásban voltak, már néhány hete elkezdődött a tanulás, igyekezni kellett bepótolni. Nem is volt sok idejük az átállásra. A gyerekek mellé egy 17 éves bennszülött lányt kaptak segítségül. A szülők aggódtak egy kicsit, hogyan is értik meg majd egymást, de *Bertával* nagyon jól elvoltak, és a nyelvet is nagyon hamar megtanulták tőle.

Itt az épületegyüttes hátsó részén, az udvarban, egy négy helyiséges lakást kaptak, ahol berendezkedhettek, és a csomagjaikat később itt tárolhatták. Ez a központ pihenőként is funkcionált a környéki magaslatokon dolgozó munkatársaknak. Nagy szükségük is volt erre, legalább félévenként akklimatizálódni kell. A magaslati levegő, és a nagy hőingadozás nagyon megviseli a szervezetet, különösen azokét, akik nem bennszülöttek. A cochabambai fél trópusi éghajlat, a missziós-ház légköre, környezete, erre kiváló.

Abban az időben Cochabamba Bolívia második legnagyobb városa volt. Nyolcszázezer lélek lakja, ősi város, még az 1500-as években a spanyol hódítók alapították. Bolívia a legek országa.

Dél Amerika legszegényebb országa. *La Paz* a világ legmagasabban fekvő fővárosa. A *Titicaca-tó* a világ legmagasabban fekvő hajózható, édesvizű tava. Itt található a föld legkiterjedtebb sósivataga. Itt legmagasabb az őslakosok száma, kecsua és ajmara indiánok 50-60 százalékban. Ásványkincsekben gazdag, de a feldolgozóipara fejletlen. A XVI-XVIII. Században a bolíviai ezüstbányák révén, a spanyol világbirodalom leggazdagabb és legnépesebb gyarmata volt. A lakosság fele mezőgazdaságból élt, a szubtrópusi vidékeken cukornád, kávé, gyapot, trópusi gyümölcsök, dohány, kokacserje, zöldségtermeléssel foglalkoztak.

Az ország függetlenségét 1825-ben vívta ki, a mozgalom hőséről *Simon Bolivarról* kapta a nevét is. Ebben a században két vesztes háború következtében, *Bolívia* két-ötödét elvesztette, *Chile* és *Paraguay* ellenében. Így is területe több mint tizenegyszerese *Magyarországnak*. A század végén megindult a külföldi tőke (angol, német, amerikai) beáramlása. A gazdag ásványkészlet nagy része külföldi cégek kezébe került. Politikai stabilitása is nagyon ingatag volt, az egymást követő felkelések, forradalmak, puccsok, katonai hatalomátvételek gyengítették a térség stabilitását.

Jánoséknak a tanulás mellett ismerkedni kellett a környezettel, szokásokkal. kultúrával, hétköznapi emberekkel. Minden-minden új, és szokatlan volt. A piac lenyűgözte őket, különböző gyümölcskupacok, zöldségfélék a földön, ebből többfélét most láttak először. Miből mit, és hogyan lehet főzni, és fogyasztani? A köszönés is új volt számukra: kézfogás, laza ölelés, újra kézfogás. A spanyol nyelvet Margitka hamar elsajátította, rövid időn belül foglalkozott a vasárnapi iskolásokkal. Jánosnak angolból (ami közel sem volt perfekt) kellett tanulnia a spanyolt, neki sokkal nehezebben ment. Margitka elmondása szerint viszont olyan kommunikáló képessége volt, amellyel sokkal hamarabb elérte az embereket, mint ő. Szívével, hűségével, emberszeretetével, amely kivételt nem tett. Számtalanszor látta, mint győzte le így a nyelvi nehézségeket.

Részlet a ***Cserepka János*** misszionárius életéről szóló új könyvből. 110-113. oldal.

Megrendelési lehetőség, érdeklődés: *Cserepka Barnánál*: 1-519-835-8444

További info: Barnabas Cserepka facebook oldalon.

JÓB KÖNYVE

32. rész

ELÍHÚ BESZÉDEI 1.

A nagybeteg Jóbot nem csak a három barátja „vigasztalja”. Utánuk megszólal egy negyedik „lelkigondozó” is. Elíhú tanácsaira ritkán figyelünk. Jób könyvének ezt a méltatlanul hanyagolt részét tekintjük át a következőkben, több részletben. A könyv 32-37-dik részeiben található, nekünk is szóló üzeneteket keresem, s ajánlom olvasóim figyelmébe.

Ma a 32. fejezet álljon előttünk. Három dolgot emelnék ki.

Jób 32,7-9: **Azt gondoltam, hadd beszéljen a kor, és hadd hirdessen bölcsességet az évek sokasága! Pedig a lélek az az emberben és a Mindenható lehelete, ami értelmet ad neki! Nem az idősek a bölcsek, és nem a vének tudják, mi az igazság.**

Milyen fontos üzenet a lelkigondozók és hívő emberek számára! Nem attól lesz bölcs valaki, hogy magas kort élt meg, és sokat tapasztalt az életben. Noha, természetesen a korral szert tesz bölcs belátásra.

És nem is a tanultság (9v) tesz igazán bölccsé - pl. az, ha mentálhigiénés képzettségünk van -, hogy vigasztaljunk valakit, vagy tanácsoljunk, amikor nehézségekkel küzd, és nem lát kiutat, hanem a *Szentlélek*.

És lehet valaki fiatal, kevés élettapasztalattal rendelkező, de Szentlélekkel teljes. Jób barátai az emberi bölcsesség és a vallásos hitigazságok mentén próbáltak választ találni Jób bajára, és ezért zsákutcába jutottak, noha nagyon sok igazságot mondtak ki.

De minden ember más és más, minden eset egyedi, és hogy kinek mire van szüksége, és hogy valóban azt mondjuk, amit kell, amire szüksége van, és ne sértsük, vagy bántsuk meg vele, ahhoz isteni bölcsesség kell, a *„Mindenható lehelete”,* vagyis az, amikor *Jézus* rálehelt a tanítványokra, és azt mondta, hogy: *"Vegyetek Szentlelket".*

Tehát bárkinek is csak a Szentlélek által vagyunk képesek megfelelni, vagy bárkit helyesen vigasztalni.

Ez alázatra int, és Istentől tesz függővé.

Tehát a lelkigondozónak nagyon alázatosnak kell lennie, és Istentől való függőségben élnie.

Jób 32,13: **Ne mondjátok: Megtaláltuk a bölcsességet: csak Isten győzheti meg őt, és nem ember!**

Nem az ékesen szólásom győz meg bárkit is a hit felől, Isten léte felől, a bűnei felől, a megtérés szükségessége felől, hanem a Szentlélek.

Ez tanítja a bizonyságtevőket is, hogy ne legyenek türelmetlenek azzal, akinek bizonyságot tesznek.

Mert nem a szavaink és a tanulmányaink használnak, hanem az engedelmességünk Isten iránt. És imádkoznunk kell, hogy Isten végezze el a munkáját először bennem, és tegyen alkalmassá, adja meg a megfelelő szavakat, és azután végezze el a munkáját a másik szívében is.

Jób 32,18: **Mert tele vagyok szavakkal, unszol engem a bennem levő lélek.**

Elihú nem emberi indulatból szólalt meg, hanem „Isten unszolására”. Jó az, ha nem mi akarunk rendet rakni más életében, hanem a Szentlélek az, aki rajtunk keresztül munkálkodik, és Tőle vannak a szavaink.

Jób 32,21: **Nem leszek személyválogató senkivel szemben, nem hízelgek egy embernek sem.**

Ez is fontos figyelmeztetés. Mert nem az a dolgunk, hogy szépeket mondjunk, ha azok nem felelnek meg az igazságnak.

Nem hazugsággal kell egymást biztatni. Pl., hogy nézzen a tükörbe, és beszéljen be magának olyan dolgokat, amikre nem képes, hogy de bizony képes rájuk. Hanem inkább bűnbánatra kell hívni, és arra biztatni, hogy ne önmagában bízzon, hanem Istenben.

Jóbnál is az volt a baj, hogy bízott a saját kegyességében. De még ez sem lehet a bizalmam alapja, hanem egyedül csak az, amit *Jézus Krisztus* tett értem, és nem az, amit én teszek őérte, vagy másokért.

Matisz Jánosné Széll Éva Anna

Magyar Baptisták Világszövetsége
Hungarian Baptist World Alliance

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: *Pardi Félix* (Erdély)
Alelnökök: *Papp János* (Magyarország)
dr. Gergely István (Amerika)
Főtitkár: *Durkó István* (Magyarország)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A *Magyar Baptisták Világszövetségébe* hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *Papp János* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Pardi Félix* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *dr. Gergely István* elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczé Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nagy Csaba* lelkipásztorért és munkatársaiért.

"Úristen! Mi is lenne velünk, ha elengedsz, ha zuhanni hagysz? Mit csinálunk, ha leveszed a kezed rólunk? Mit tehetünk, ha te már nem világítasz többé? Hát ez a szabad akarat és lehetőség, hogy olyan hamar tanult emberből gyerkőc, okosból bolond, bölcsből őrült válik? Járass világosságodban, amíg csak a miénk lehet az, hogy a sötétség el ne nyeljen bennünket. Ámen."

- Luther Márton

ANYÁKNAPJÁRA

Anyáknapjára készülünk.
Régi, jó szokás szerint megy minden.
Versek, virágözön.
Meg persze prédikáció lesz.

Dicsérjük őket sok szóval,
könnyű, rímelő sorokkal.

Gyermekeink tanulják már a verset,
s ahogy meg-megakadnak,
segítségért az anyjukhoz szaladnak:
apu nem ér rá ilyesmire!?

Meglepetés,
egy kevés figyelmesség
nem jár nekik. (?)
Csak vers, virág, meg ének.

Herjeczki Géza (1981)

"Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek." Máté 11,28

Az Úr Jézus többféleképpen hívta magához az embereket. A legegyszerűbb, amikor így szólt: *„kövess engem!”* Tanítványait is többnyire így hívta el a Mester. Például *Pétert* és *Andrást*, akik azonnal otthagyták a hálójukat (Mt 4,19), *Máté* otthagyta a vámszedő asztalt (Mt 9,9), s még mások is jártak így. Engem is ezekkel a szavakkal hívott követésére, s én sem haboztam, amikor megértettem, hogy most nekem szólnak azok a szavak, amiket egykor Péteréknek mondott az Úr Jézus.

Pál apostol elhívása máshogy történt. Saul nem azt hallotta a damaszkuszi úton, hogy kövess engem, hanem azt, hogy „*én vagyok Jézus, akit te üldözöl...”* (ApCsel 9,5) Nem volt kérdéses ezek után egy percig sem, hogy követni fogja azt, Akiben eddig nem hitt, de a követőit üldözte.

A gyermekeket is elfogadta, sőt várta az Úr Jézus. „Komoly” tanítványait így dorgálta: *„Engedjétek hozzám jönni a kisgyermekeket, és ne akadályozzátok őket, mert ilyeneké az Isten országa.”* (Mk 10,14)

A mai igénk egy egészen általános hívás: mindenkire vonatkozhat, aki valami miatt megfáradt, elfáradt, belefáradt; mindenkinek szól, aki terhet visel, talán nagyobbat annál, mint amit viselni képes: Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve! Vannak ilyenek? Voltak, vannak és lesznek, mindig. Talán te is éppen így érzed magad. S a környezetedben olyan sokan vannak, akik terheket hordoznak, nagyon elfáradtak. Vezessük őket az Úr Jézushoz!

Ki ne gondolna ezekben a napokban Ukrajnára, ahol a tankok és a rakéták elől menekülnek sok-sok ezren. Fiatalok, gyermekeiket cipelő asszonyok próbálják menteni legalább életüket, ha mást nem. Micsoda teher! A menekülők között vannak Krisztus hívők is. Talán segíteni tudnak azoknak, akiknek már elveszett, vagy nem is volt reménységük. Jézus ezeket a menekülőket is elfogadja. Bárcsak meghallanák a hívó szót: *jöjjetek... megnyugvást adok nektek!* Igen, erre lenne szükségük.

És nyugalomra, békességre lenne szüksége ennek az egész világnak. Aki akarja, láthatja, hogy egy rossz mozdulat, egy félreértett tárgyalás, egy meggondolatlan döntés, és újra fölgyullad ez a világ. S lehet, hogy az már az Úr Jézus visszajövetelének ideje lesz.

Most azonban még tart a kegyelmi idő, hallatszik és hallatsszon a hívó szó: *Jöjjetek énhozzám!*

Mondd el valakinek ezek a héten, hogy van békesség, van megnyugvás az Úr Jézusnál!

Herjeczki Géza

SZÉP MÁJUS VASÁRNAPJÁN

Sweeter as the years go by

Für Béla 2-vers

Lelia Naylor Morris